

OUZDAĆ (3) *vb pf*

o oraz a jasne.

inf ouzdać (3). ◇ [fut 1 sg ouzdãm.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) w. s.v. uzdać.

Założyć uzdę, przyrząd do hamowania i kierowania koniem; okiełznać; capistrare Mącz; frenare Calag (3) : Zeumen. Ouzdác. Fraenare. Calag 582b; [Freno, ich zeume/ halt hinderlich. P. ouzdam/ powłciągam. Volck 233; Ouzdam/ Freno, frenum iniicio. Volck Ppp4].

ouzdać czym (1): Fiscilla, Kratki ná gębie/ ktore zwerzétóm [!] á zwłafzczá konióm zawięfzáyá ná gębie. Fiscellis capistrare. Kratkámi ovzdác. Mącz 128d.

Zwrot: »ouzdać konia« = (in)frenare equum Mącz, Cn (1): Frenare equum, Ovzdác konia. Mącz 136c.

Synonim: ochelznać.

Formacje współrdzenne cf UZDAĆ.

Cf OBUZDAĆ, [OUZDANIE], OUZDANY

EW